

Oslo, 21.11.12

Svar på høring – forslag til endringer i energiloven – utenlandsforbindelser

1. Bakgrunn / oppsummering: Norwea takker for anledningen til å komme med innspill til denne viktige saken. Et godt konsesjonssystem for mellomlandsforbindelser er av stor betydning for bl.a. norsk forsyningsikkerhet; et velfungerende kraftmarked; nasjonale og europeiske klima- og energimålsetninger samt norsk verdiskapning. Endringer av systemet kan derfor ha vidtrekkende konsekvenser.

Norweas synspunkter på de foreslåtte endringene er i hovedtrekk som følger:

- Det er svært positivt at energilovens bestemmelser om utenlandskonsesjoner og kriteriene for disse tydeliggjøres. Dette bidrar til økt transparens og forutsigbarhet for aktører.
- Norwea støtter med noen unntak både den overordnede motivasjonen for forslaget og de konkrete endringene.
- De foreslåtte eierskapsbegrensningene for mellomlandsforbindelser til kun å gjelde Statnett og Statnettkontrollerte foretak bør imidlertid ikke gjennomføres ettersom:
 - Eierskapsbegrensningene går lenger enn det som er nødvendige for å oppnå det erklærte formålet.
 - Eierskapsbegrensningene er heller ikke tilstrekkelig begrunnet i høringsnotatets uavhengige argumenter.
 - Eierskapsbegrensningene har uheldige konsekvenser knyttet til håndtering av kraftoverskudd; effektivitetshensyn i realiseringen av samfunnsøkonomisk lønnsomme mellomlandsforbindelser samt virkninger for sentralnettkunder.
- Dersom eierskapsbegrensninger likevel gjennomføres er det avgjørende at departementet gjennomfører tiltak som i noen grad bevarer fleksibilitet i mulighetene for finansiering av, og eierskap til, mellomlandsforbindelser.
- Departementet bes på enkelte punkter komme tilbake med ytterligere redegjørelser. Dette er bl.a. knyttet til forholdet mellom anleggskonsesjon vs. utenlandskonsesjon samt koordinering med ny konsesjonsprosess for nødvendige landbaserte nettinvesteringer.

2. Lovendringenes motivasjon / formål: Det er etter Norweas syn avgjørende å se de foreslåtte lovendringene i sammenheng med motivasjonen og formålet som søkes oppnådd.

Såvidt Norwea kan se er den umiddelbare foranledningen for endringene: (i) Et behov for å bringe energilovens bestemmelser om mellomlandsforbindelser i samsvar med EØS-avtalen, som følge av spørsmål fra EFTAs overvåkningsorgan (ESA). (ii) Et for såvidt uavhengig behov for modernisering og klargjøring av hva man i følge høringsnotatet "i dag" legger i "utførelse og innføring" av energi.

Høringsnotatet fastslår videre at det overordnede formålet med § 4-2 fortsatt skal være:

å legge til rette for en mest mulig effektiv og sikker kraftutveksling mellom Norge og utlandet, på en måte som ivaretar allmenne samfunnsinteresser som forsyningssikkerhet, miljø og ressursforvaltning.

Norwea støtter opp under dette formålet og finner det prisverdig at departementet tydeliggjør innhold i, og forutsetninger for utenlandskonsesjon etter § 4-2. (Sml. (3) nedenfor).

Imidlertid foreslås uheldige eierskapsbegrensninger til mellomlandsforbindelser ved at utenlandskonsesjon i ny § 4-2 kun kan gis:

til den systemansvarlige etter § 6-1 eller til foretak hvor den systemansvarlige etter § 6-1 har bestemmende innflytelse.

Norwea mener disse restriksjonene av eierskap ikke bør gjennomføres.

De sentrale poengene for Norwea i så måte er at: Restriksjonene unødvendige for å oppnå de erklære målsetningene. (Sml. (4.1)-(4.3) nedenfor.) Høringsnotatet presenterer såvidt vi kan se heller ikke tilstrekkelige øvrige eller uavhengige grunner for å innføre dem. (Sml. 4.4) Tvert i mot berøver begrensningene Norge for fleksibilitet i eierskap og finansiering av mellomlandsforbindelser på en måte som kan ha flere negative konsekvenser. (Sml. (5))

3. Positiv klargjøring av betingelsene for utenlandskonsesjon: Høringsnotatet inneholder flere verdifulle klargjøringer. Vårt hovedinntrykk er at departementet har gjort et godt og grundig lovarbeid.

Ny § 4-2 knytter hva som er konsesjonspliktig til å "eie eller drive" mellomlandsforbindelser snarere enn "utførsel og innførsel" av energi som i gjeldende ordlyd. Departementet synes derfor å stadfeste sitt syn om at konsesjonskravet ikke innebærer en kvantitativ restriksjon på eksport eller import av elektrisitet, slik ESA opprinnelig syntes å mene. Snarere gjelder restriksjonen slik Norwea forstår departementet retten til gjennom eierskap og drift av infrastruktur å tilby tjenester som tilrettelegger for slik eksport eller import.

Forutsetningene for utenlandskonsesjon tydeliggjøres også i noen grad ved at vurderingen skal vektlegge bl.a. samfunnsøkonomisk lønnsomhet og forholdet til konkurrerende prosjekter mv.

For å unngå at samme forhold prøves to ganger, potensielt i strid med EØS-rettens proporsjonalitetskrav, indikerer høringsnotatet at anleggskonsesjon skal fokusere på bl.a. elektrotekniske forhold, miljøvirkninger mv. og ikke ta stilling til samlet økonomisk lønnsomhet, mens utenlandskonsesjon skal fokusere på prosjektets bl.a. samfunnsøkonomi bredere forstått.

Disse endringene bidrar positivt i retning av en klargjøring av § 4-2; forholdet til § 3-1 samt investeringsvilkår for aktører generelt.

Norweas kritikk er først og fremst rettet mot eierskapsbegrensningene der vi tillater oss enkelte klargjørende spørsmål og merknader. Disse fremgår i vår uttalelser hoveddel. (Sml. (4)-(6) nedenfor)

Avslutningsvis i vår uttalelse stiller vi likevel også klargjørende spørsmål knyttet til andre forhold. Dette gjelder anleggskonsesjon *versus* utenlandskonsesjon (sml. 7.1); samt forholdet til det nye konsesjonssystemet for større sentralnettslinjer (sml. 7.2). Disse kan være relevante utfra det antatte målet om *effektiv* realisering av samfunnsøkonomisk lønnsomme mellomlandsforbindelser.

4. Eierskapsbegrensningene er ikke nødvendige utfra lovendringenes formål / motivasjon:

4.1 Hensynet til EØS-retten / ESA: Til tross for at Norwea mener eierskapsbegrensningene går lenger enn det som er nødvendig for å oppnå bl.a. det erklærte norske formålet med § 4-2 (sml. 4.3 nedenfor) har vi *p.t.* ikke tatt stilling til hvorvidt de vil vise seg å bryte med proporsjonalitetskrav i *EØS-rettslig* forstand. Spørsmålet om hvorvidt de foreslåtte endringene, inklusive eierskapsbegrensningene, er *tilstrekkelige* til å bringe energiloven i samsvar med EØS-retten (sml. ESAs spørsmål) vil eventuelt avklaring gjennom andre instanser.

Det sentrale i vår argumentasjon på dette punktet er snarere at eierskapsbegrensningene ikke synes *nødvendige* utfra EØS-rettslige hensyn *generelt*, ei heller eller for å gjennomføre tredje energimarkedspakke *spesielt*. (Begrensningene vil etter vårt syn snarere forårsake en samfunnsøkonomisk suboptimal utbygging av mellomlandsforbindelser og implementering av nevnte pakke, sml. (5) nedenfor.) Med tanke på nødvendighetshensynet nøyer vi oss her med å nevne at en rekke EU-land, med UK som et prominent eksempel, inntar en langt mer fleksibel holdning til eierskap og finansiering av mellomlandsforbindelser, og utnytter de åpninger for fleksibilitet som eksplisitt finnes i EU/EØS-retten.

Dersom man skal dømme utfra høringsnotatets begrunnelser som helhet, slik disse fremstår, kan det synes som om begrensningene er begrunnet i departementets uttalte politiske holdninger til eierskap av mellomlandsforbindelser, snarere enn EU / EØS-rettslige hensyn. Det ville derfor fremstå som klargjørende om begrunnelsen for eventuell innføring av eierskapsrestriksjoner til lovgiver tydeliggjorde hvorvidt man ser restriksjonene som begrunnet i EU / EØS-rettslig *nødvendighet* eller i en generell politisk vurdering fra departements side. (Sml. høringsnotatets tilsynelatende uavhengige argumenter diskutert under (4.4) nedenfor.)

4.2. Hensynet til klargjøring / modernisering av §4-2: Det ovenfornevnte behovet for å modernisere loven ved å tydeliggjøre hva konsesjonsplikten består i bør være tilfredsstillt ved departementets øvrige gode forslag uten de foreslåtte eierskapsbegrensningene. Dersom det er behov for å lovregulere hvem som kan få utenlandskonsesjon, bør dette kunne ivaretas eksempelvis med et generelt egnethetskriterium. (Sml. våre konklusjoner under (6) nedenfor.)

4.3. Formålet med § 4-2 / hensynet til forsyningssikkerhet mv: I tillegg til høringsnotatets uavhengige argumenter for eierskapsbegrensningene synes det ovenfornevnte formålet om å ivareta hensynet til forsyningssikkerhet mv. å stå sentralt i departementets begrunnelse.

Det er svært viktig for Norwea å kommunisere at dette hensynet allerede bør utgjøre en legitim grunn til å gi, eller avslå, konsesjon uten å innføre ytterligere restriksjoner på eierskap. Det fremgår også av forslaget til ny § 4-2 at man har utstrakt adgang til å stille vilkår i konsesjonen, bl.a. når "allmenne hensyn" tilsier det. Vilkårsadgangen synes for Norwea helt uavhengig av eierskaps spørsmålet. Vurderingene i denne forbindelse bør videre kunne inkludere hensynet til forsyningssikkerhet mv. som i følge notatet skal anses som styrende for anvendelsen av § 4-2.

Høringsnotatets ønske om å sikre at "den systemansvarlige er involvert på eiersiden" synes derfor ikke å følge fra det erklærte formålet med § 4-2. En sammenheng må etter Norweas syn eventuelt påvises gjennom ytterligere argumentasjon fra departementet.

Selv om man skulle se bort fra konsesjonsmyndighetens allerede etablerte adgang til å gi, eller avslå, konsesjon samt stille konsesjonsvilkår mv., fremstår det ikke åpenbart for Norwea hvorfor "bestemmende innflytelse" ifølge høringsnotatet må tolkes såvidt restriktivt som "direkte eller indirekte kontroll over mer enn halvparten av kapitalen og stemmene i selskapet."

En kontroll over selskapet som er tilstrekkelig til å sikre at drift av forbindelsen ikke går på bekostning av hensynet til forsyningssikkerhet mv. bør etter Norwea syn kunne sikres på annet vis, eksempelvis ved kontroll over stemmer alene; konsesjonsvilkår (se ovenfor) aksjonærvtaler el. l., uavhengig av hvorvidt det innføres noen eierskapsbegrensninger overhodet. Aksjelovgivningen bør kunne utgjøre en relevant kilde for en mindre restriktiv fortolkning av bestemmende innflytelse.

I det hele tatt savner Norwea en tydeliggjøring av hvilke eierskapskonstellasjoner departementet mener fortolkningen av "bestemmende innflytelse" åpner for, og hvorfor man har valgt en tilsynelatende restriktiv fortolkning av begrepet.

Spørsmålet aktualiseres ytterligere av at eierskapsrestriksjonene retter seg mot "alle deler av forbindelsen under norsk jurisdiksjon". Mellomlandsforbindelser vil ofte involvere flere eiere som vil operere innenfor to lands jurisdiksjoner. Departementets forslag, samt konsekvensene av dette, ville tydeliggjøres om mulige eierskapskonstellasjoner for forbindelsen som helhet ble presentert også utfra et jurisdiksjonsperspektiv, med vekt på hvorfor restriksjonene på norsk side er nødvendige for å ivareta de anførte hensyn.

4.4. Høringsnotatets øvrige begrunnelser: Høringsnotatet anfører riktignok også argumenter for eierskapsbegrensningene som i noen grad synes uavhengige fra hensynet til EØS-retten, klargjøringsbehovet og formålet med § 4-2. Disse fremstår imidlertid så vidt vi kan se som utilstrekkelige.

4.4.1. Argumenter basert på nordisk praksis: Et sett av argumenter synes å vise til tidligere norsk praksis (hva som har vært "praktisert og ansett som den foretrukne løsningen i Norge") samt lignende restriksjoner i den svenske ellagen.

Svensk lovgivning kan kanskje tenkes å lette eventuelle utfordringer knyttet til ESAs spørsmål. Lovgivningen fremstår likevel for Norwea som irrelevant i forbindelse med spørsmålet om man bør innføre lignende restriksjoner på norsk side, all den tid det ikke er gitt ytterligere omtale av den svenske ordningen og dens praktiske håndheving.

Tilgang på norsk fleksibel vannkraftproduksjon representerer etter Norweas syn dessuten særlige incitementer for utvikling av mellomlandsforbindelser som i utgangspunktet skulle tilsi at svensk lovgivning på området ikke er direkte overførbart til Norge. Det er ønskelig at departementet tematiserer grunnlaget for en eventuell sammenligning med svensk kraftsystem og regulering ytterligere.

Norsk og nordisk praksis hva gjelder eierskap til mellomlandsforbindelser synes uansett ikke så entydig som høringsnotatet antyder.

Andre enn systemoperatører har bidratt vesentlig til nordisk utvikling av mellomlandsforbindelser. (På norsk side kan NorGer-prosjektet; Statnetts oppkjøp av dette; samt NorthConnect-prosjektet

nevnes som eksempler.) Slike prosjekter har også blitt fremmet til NVE under forutsetning av at de behandles under gjeldende lovverk.

Dersom eierskapsbegrensningene innføres med den tilsynelatende restriktive forståelsen av "bestemmende innflytelse" vil incitementene for øvrige aktører til å bidra med slik prosjektutvikling etter vårt syn forsvinne.

Dette vil kunne utelukke samfunnsøkonomisk lønnsomme prosjekter som ellers kunne fremmes av andre aktører – men som av forskjellige grunner ikke befinner seg i Statnetts nettutviklingsplaner – fra realisering.

Gitt at eierskapsrestriksjonene innføres som fremstår, synes det også som uklart hvorvidt formuleringen om "eventuelle konkurrerende prosjekter" i ny § 4-2 i praksis kan komme til å referere til noe annet enn de prosjekter Statnett selv måtte fremme basert på de mange hensyn Statnett som systemansvarlig er pålagt å følge.

Det er derfor ønskelig at disse konsekvensene for utvikling av mellomlandsforbindelser belyses og vurderes av departementet i lovproposisjonen.

Uavhengig av dette hefter det etter Norweas syn usikkerhet knyttet til hvorvidt en praksis der mellomlandsforbindelser begrenses til systemoperatører er tilpasset forventet kraftoverskudd og verdiskapningsmuligheter. (Sml. våre merknader om konsekvenser under (5) nedenfor)

4.4.2. Argumenter basert på systemoperatørs særlige egnethet: Et annet sett med argumenter i høringsnotatet fremhever Statnetts særlige egnethet. Det vises bl.a. til at Statnett som systemansvarlig skal sikre samfunnsøkonomisk rasjonell nettutvikling, samt er spesielt egnet til å se mellomlandsforbindelser i sammenheng med behov for nettførsterkninger på land, og sikre en kontrollert utbygging som ivaretar forsyningssikkerheten. Dette argumentet har såvidt Norwea kan se en mer direkte kobling til formålet med § 4-2.

Imidlertid kan disse hensynene ivaretas gjennom konsesjonsbehandlingen uten å introdusere eierskapsbegrensninger.

En prosess med god dialog mellom Statnett; konsesjonsmyndighet og/eller eventuelle andre søkere; høringsuttalelse fra Statnetts side; samt departementets samlede vurdering av samfunnsøkonomisk lønnsomhet i konsesjonsbehandlingen, bør være egnet til å oppnå det skisserte formålet om forsyningssikkerhet mv. med § 4-2.

Dersom Statnett viser seg å være særlig egnet til å tildeles konsesjon i enkelttilfeller vil dette etter Norweas syn kunne vektlegges i konsesjonsavgjørelsen. Departementet bes klargjøre hvorfor dette eventuelt ikke er tilfellet uten eierskapsrestriksjonene.

4.4.3. Argumenter basert på virkninger for sentralnettskunder: Et tredje argument som ofte anføres, men som er mindre eksplisitt i høringsnotatet, er knyttet til virkninger for sentralnettsbrukere. Eventuell profitt fra systemansvarliges mellomlandsforbindelser vil kunne komme sentralnettskunder til gode gjennom reduserte tariffer.

Muligheten for reduserte tariffer bør likevel vurderes opp mot det faktum at risikoen ved kabler finansiert over sentralnettstariffen legges på sentralnettsbrukerne, samt til dels har vært både

kritiske til å finansiere alle kabler på denne måten og dessuten aktivt fremmet andre finansieringsmodeller. (Sml. (5) nedenfor.)

Som det ofte påpekes kan en eventuell super-profitt ved "merchant lines" dessuten unngås bl.a. ved å innføre profitt-tak.

5. Eierskapsbegrensningene kan ha uheldige virkninger: Norwea frykter at eierskapsbegrensningene kan ha uheldige virkninger knyttet til bl.a. *håndtering av kraftoverskudd, effektiviteten i realisering av samfunnsøkonomisk lønnsomme forbindelser, samt virkninger for sentralnettskunder.*

5.1 Håndtering av kraftoverskudd samt verdiskapningsmuligheter: Departementet er godt kjent med argumentet fra bl.a. Energiutredningen (NOU 2012: 9) og flere uavhengige prognoser om at Norden beveger seg mot et betydelig kraftoverskudd. Dette medfører økt utvekslingsbehov, men også store verdiskapningsmuligheter både før og etter 2020 (sml. igjen NOU 2012: 9). Dette bidrar etter Norweas syn til å gjøre spørsmålet om eierskap sekundært i forhold til at samfunnsøkonomisk lønnsomme mellomlandsforbindelser faktisk realiseres.

I så måte frykter Norwea at kapasitetsutfordringer hos Statnett (som i følge egne tall planlegger investeringer som har steget fra 40-50 mrd. til 50-70 mrd for den neste tiårsperioden) til forsinkelser og/eller at forbindelser ikke realiseres.

Generelt bør konsesjonssystemet for mellomlandsforbindelser etter Norweas syn utformes på en måte sikrer *effektiv* utbygging av samfunnsøkonomisk lønnsomme prosjekter, herunder ta høyde for nåværende eller fremtidige kapasitetsutfordringer hos søkere.

Eierskapsbegrensningenes konsekvenser for effektivitet i utbygging og kapasitetsutfordringer hos Statnett er så vidt vi kan se ikke behandlet i høringsnotatet. Det bør etter vårt syn absolutt tematiseres av departementet i lovproposisjonen.

5.2. Virkninger for sentralnettbrukeres risiko og kostnader: En annen potensielt uheldig virkning er knyttet til tariffvirkninger og nytte/risikofordeling for sentralnettkunder som følge av eierskapsbegrensningene. Som allerede antydnet (sml. 4.4.3) har representanter for elintensiv industri ved flere anledninger uttrykt bekymring for økninger i kostnader og risiko dersom alle mellomlandsforbindelser finansieres over sentralnettstariffen. I stedet har man tatt til orde for en fleksibilitet ved at enkeltforbindelser kan eies av andre enn systemoperatør eller skilles ut i et Statnett-kontrollert foretak og finansieres utenfor sentralnettsregnskapet.

Disse vurderingene aktualiseres etter vårt syn ytterligere av to forhold: For det første må Statnetts store investeringsbehov i landbaserte anlegg forventes å øke sentralnettstariffer ytterligere. For det andre forventer Norwea en økt debatt om forbindelser som i første rekke knyttes til forsyningsikkerhet for sentralnettskunder vs. forbindelser som i større grad er motivert i verdiskapning, utnyttelse av fornybart potensial og salg av balansetjenester mv.

De foreslåtte eierskapsbegrensningene synes derfor på en uheldig og – i lys av det ovenforstående – unødvendig måte å utelukke Norges fleksibilitet i finansiering og risikofordeling ved mellomlandsforbindelser. Igjen er det verdt å påpeke muligheten for å begrense eventuell super-profitt også fra "merchant lines." Også på dette punktet er det etter Norweas syn svært ønskelig med en mer detaljert vurdering av konsekvenser fra departementet.

Om muligheten for "merchant lines" eid eller kontrollert av Statnett heter det i høringsnotatet at vurdering av unntak eventuelt vil skje i forbindelse med konsesjonsbehandling etter § 4-2. Imidlertid "antar departementet at unntak for kommersielle kabler i praksis vil ha begrenset betydning i Norge."

Forslag fra både konsumenter og produsenter om å opprette "Statnett utland" eller lignende konstellasjoner har blitt møtt med lite politisk entusiasme fra regjeringen. Norwea mener saken fortjener fornyet politisk vurdering.

6. Hovedkonklusjon: Eierskapsbegrensningene bør ikke gjennomføres: Oppsummeringsvis mener Norwea eierskapsbegrensningene ikke er nødvendige utfra hensynene som er lagt til grunn. Det er heller ikke anført tilstrekkelige uavhengige argumenter for begrensningene. Spesielt kan formålet med § 4-2 om å ivareta forsyningsikkerhet mv. ivaretas uten begrensningene.

Endringene synes å berøve Norge for fleksibilitet i utbygging av mellomlandsforbindelser og kan ha flere negative virkninger.

- Norwea mener derfor primært at eierskapsbegrensningene ikke bør gjennomføres.
- Bestemmelsen om at konsesjon bare kan "gis til den systemansvarlige etter § 6-1 eller til foretak hvor den systemansvarlige etter § 6-1 har bestemmende innflytelse" kan eventuelt erstattes av et krav til generell kompetansemessig og finansiell egnethet.

Dersom man like fullt velger å innføre eierskapsbegrensninger, må det etter Norweas syn gjennomføres tiltak som i noen grad kan bidra til å bevare fleksibiliteten i finansiering av og eierskap til, mellomlandsforbindelser, til tross for fare for samfunnsøkonomisk suboptimalisering:

- En mindre restriktiv forståelse av "bestemmende innflytelse" enn kontroll over både stemmer og kapital vil så vidt vi kan se i større grad kunne åpne for andre (og i mange tilfeller mer formålstjenelige) eierskapskonstellasjoner. Som understreket ovenfor bør kontroll kunne sikres eksempelvis gjennom stemmer alene, gjennom konsesjonsvilkår eller gjennom aksjonæravtaler etc.
- Det synes også mulig å innføre en unntaksbestemmelse der andre enn systemoperatør i særlige tilfeller kan gis konsesjon etter § 4-2. Relevante hensyn for en slik vurdering kan som nevnt knyttes til kapasitetsutfordringer hos systemoperatør, tariffvirkninger for sentralnettsbrukere mv.
- Uavhengig av dette bør politisk synspunkt på muligheten for i fremtiden å skille ut enkelte av Statnetts prosjekter som "merchant lines" i et eget selskap revurderes.

7. Øvrig behov for klargjøring av forslaget: I tillegg til vårt hovedbudskap om de foreslåtte eierskapsbegrensningene ser Norwea som nevnt innledningsvis et behov for klargjøring av to andre forhold ved lovforslaget som kan ha betydning for bl.a. effektiv utbygging av samfunnsøkonomisk lønnsomme mellomlandsforbindelser.

7.1. Spesielt om forholdet mellom anleggskonsesjon og utenlandskonsesjon: Systemet med to konsesjoner (anleggskonsesjon etter § 3-1 og utenlandskonsesjon etter § 4-2) foreslås i høringsnotatet videreført.

Høringsnotatet begrunner så vidt vi kan se ikke hvorfor to konsesjoner er nødvendig, eller hvorfor NVE skal forberede innstilling til anleggskonsesjon mens utenlandskonsesjonen er reservert for departementet. Det tematiske skillet mellom forholdene som skal vurderes gjennom de to konsesjonene (indikert bl.a. ved at anleggskonsesjon skal fokusere på elektrofaglige og miljømessige konsekvenser, mens utenlandskonsesjon skal håndtere bredere samfunnsøkonomiske aspekter) fremstår ikke umiddelbart som naturlig.

Eksempelvis foretar NVE vurderinger av begge typer hensyn i forbindelse med produksjonsprosjekter og sentralnettslinjer. Til tross for at vurdering av samspillet mellom to lands kraftsystemer representerer en særlig kompleksitet synes NVE etter Norweas oppfatning godt skikket til å foreta begge typer vurderinger. Vi ber derfor departementet komme tilbake med en nærmere redegjørelse for hvorfor man har valgt denne ansvarsfordelingen.

7.2. Spesielt om forholdet til nytt konsesjonssystem for større sentralnettslinjer: Som departementet er kjent med avhenger mellomlandsforbindelser ofte av større sentralnettsinvesteringer på land. Dette er et særlig viktig punkt for å sikre effektiv utbygging av utvekslingskapasitet. Departementet har gjennom nettmeldingen (Meld. St. 14 (2011-2012)) og høring av energilovsendringer av 24.08.12 foreslått et nytt konsesjonssystem for større sentralnettslinjer. Systemet involverer bl.a. en tidlig politisk uttalelse fra departementet om prosjektet, samt at NVE skal levere en innstilling til vedtak til departementet snarere enn selv å fatte enkeltvedtak. Hvilke linjer som berøres er planlagt fastsatt i forskrift, men i følge nettmeldingen er mellomlandsforbindelser ikke tenkt omfattet.

Tilsynelatende er det likefullt enkelte likheter med de øvrige energilovsendringene: For det første pålegger § 4-2 aktører som planlegger mellomlandsforbindelser en plikt til å informere departementet, som i følge høringsnotatet kan utgjøre basis for "en foreløpig uttalelse om sitt syn på mulighetene for at prosjektet vil kunne gis konsesjon. For det andre legges det opp til at NVE også for anleggskonsesjon etter § 3-1 for mellomlandsforbindelser skal avgi innstilling til departementet snarere enn selv å fatte enkeltvedtak.

Norwea ønsker å understreke betydningen av god tidsmessig koordinering av konsesjonsprosess for nødvendige sentralnettsinvesteringer etter dette systemet og prosessen for mellomlandsforbindelser.

Behovet for tidsmessig koordinering og de tilsynelatende likhetene med nytt konsesjonssystem for større sentralnettslinjer gjør at Norwea også ber om en redegjørelse for hvordan de to konsesjonssystemene er ment å samvirke.

Avslutningsvis ønsker Norwea igjen å takke departementet for anledningen til å presentere våre synspunkter. Vi ser frem til ytterligere dialog i anledning saken.

Øistein Schmidt Galaaen

Andreas Thon Aasheim

Direktør, Norwea

Rådgiver nett / marked, Norwea

